

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 09.11.1962, sp. zn. Co 9/62, ECLI:CZ:KSPH:1962:CO.9.1962.1

Číslo: 45/1963

Právní věta:

V jakém rozsahu může soud, který rozhoduje o příkazu k vyklizení, provádět skutková zjištění.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 09.11.1962

Spisová značka: Co 9/62

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Vyklizení bytu

Předpisy: 142/1950 Sb. § 428

§ 44 91/1960 Sb. § 26

§ 556 67/1956 Sb. § 43

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Místní národní výbor v Zadní Třebáni svou bytovou komisí vydal povinné straně dne 18. 6. 1962 příkaz k vyklizení z důvodu § 49 zák. č. 67/1956 Sb. ve znění vyhlášky č. 9/1962 Sb. Její odvolání bylo radou MNV v Zadní Třebáni zamítnuto dne 31. 7. 1962.

Okresní soud v Berouně v řízení podle § 43 odst. 3 zák. č. 67/1956 Sb. ve znění vyhlášky č. 9/1962 Sb. příkaz k vyklizení potvrdil. Na tomto základě byla povolena exekuce.

Krajský soud v Praze rozhodl k presidiu ke stížnosti pro porušení zákona podané krajským prokurátorem, že rozhodnutím okresního soudu byl porušen zákon.

Odůvodnění:

Jestliže jako důvod příkazu k vyklizení se uplatňuje skutečnost, že povinná strana užívá byt bez vážných důvodů jen občas a trvale se zdržuje u své dcery v Praze, bylo povinností soudu přezkoumat, zda příkaz byl vydán v souladu se zákonem. K tomu je nezbytně nutné také učinit na základě provedení potřebných důkazů skutková zjištění, z nichž lze dospět k právnímu názoru, že byl dán důvod podle § 49 cit. zák. o hospodaření s byty k vydání příkazu k vyklizení.

V daném případě bylo tvrzeno povinnou stranou již v jejím odvolání proti příkazu k vyklizení vydanému komisí MVN, že tato jen v zimních měsících v době velkých mrazů se zdržuje u své dcery v Praze, protože ve vyklizovaném bytě je komín pouze v jednom pokoji a jen v tomto pokoji je možno topit, zatím co ostatní pokoje nejsou na vytápění zařízeny. Vedle toho bylo tam tvrzeno, že povinná strana už od 28. 4. 1962 po mozkovém iktu musí ležet, a to ve svém bytě. O těchto tvrzeních byly nabídnuty důkazy, mimo jiné též lékařské potvrzení o zdravotním stavu povinné strany.

Obdobná tvrzení byla učiněna i u okresního soudu.

Okresní soud nijak si neprošetřil správnost těchto tvrzení a rozhodl prakticky bez spolehlivých skutkových zjištění. V řízení podle § 43 odst. 3 zákona o hospodaření s byty nelze činit zjištění skutková jen z příkazu k vyklizení, který má přezkoumat. Tím by přezkoumání ztrácelo smysl. Jestliže pak okresní soud ke zjištění použil usnesení rady MNV, pochybil, protože toto usnesení učinil týž orgán, který rozhodl o odvolání proti příkazu k vyklizení.

I kdyby byl okresní soud vzal za zjištěná tvrzení při ústním jednání dcerou povinné strany, nemohlo by to postačit k závěru o tom, že její matka užívá předmětného bytu jen občas, a to bez vážného důvodu. Na takový závěr nelze soudit z toho, že uživatelka bytu v zimě za mrazů po dobu 2 - 3 měsíců se zdržuje u své dcery z toho důvodu, že její byt v Zadní Třebáni se dá špatně vytápět. S tímto se „nelze vypořádat ani odkazem na to, že už vlastnice domku měla učinit dávno příslušná opatření. Bez dalších zjištěných okolností nelze také říci, že uživatelka se nemusí léčit ve středisku v Praze, nýbrž že se může léčit v Zadní Třebáni. Především však bylo úplně opomenuto, že uživatelka bytu utrpěla mozkový iktus a musí ležet, a že leží ve svém bytě. Bylo přehlédnuto, že dne 8. 9. 1962 vydal obvodní lékař střediska OÚNZ Praha-západ potvrzení o léčení uživatelky bytu a o jejím zdravotním stavu. Proto na základě takového skutkového stavu nemohl soud dojít k závěrům vedoucím k potvrzení příkazu k vyklizení, a jestliže tak učinil, porušil zákon.

Soud nezkoumal také, zda jsou v předmětné věci splněny všechny náležitosti návrhu národního výboru na soudní exekuci vyklizení bytu podle příkazu k vyklizení.

V této otázce se uvádí:

Exekuce soudní je tu vedena na místo exekuce správní, protože soudní potvrzení příkazu k vyklizení nic nemění na tom, že exekuční titul je svou povahou exekuční titul podle správního řádu č. 91/1960 Sb. a rozhodnutím národního výboru (§ 26 odst. 1 cit. správního řádu), které lze podle § 26 odst. 3 cit. správního řádu a podle § 428 odst. 2 písm. i) o. s. ř. provést též exekucí soudní. (Viz k tomu též § 13 odst. 3 vyhl. č. 10/1962 Sb. a rozh. č. 61/1958 Sbírky rozhodnutí čsl. soudů). Proto návrh na soudní exekuci nemůže také dát nikdo jiný, než příslušný národní výbor, jak to odpovídá zásadám správního řádu. Zejména nemůže dát návrh na exekuci ani vlastník domu, ani operativní správce, ani manžel (§ 55 byt. zák.), ani vlastník rodinného domku (§ 55 a) byt. zák.) apod.

Jestliže však se národní výbor rozhodne pro soudní exekuci, pak návrh má vyhovovat předpisům občanského soudního řádu pro soudní exekuci. Z návrhu musí být patrné, že ho podává týž národní výbor, který vydal příkaz k vyklizení, musí být uveden exekuční titul (nebyl-li příkaz k vyklizení připojen trvale ke spisu v řízení podle § 43 odst. 3 byt. zák., je třeba připojit ho k návrhu na exekuci). Je dále třeba připojit soudní usnesení o potvrzení příkazu k vyklizení nebo se dovolat příslušného soudního spisu. Musí být jasné označení povinné strany, totožné s označením příkazu k vyklizení a druh exekuce (vyklizením bytu, který se označí shodně s příkazem k vyklizení).

Náležitosti návrhu je třeba hodnotit vždy bez zbytečných formalit (§ 1 odst. 2 o. s. ř.) a postačí, jestliže okolnosti výše uvedené, jsou zřejmé z návrhu a připojeného exekučního titulu, případně ze spisu o řízení podle § 43 odst. 3 byt. zák.

Exekuční titul musí být opatřen doložkou vykonatelnosti. Soud nemůže povolit exekuci, dokud taková doložka vykonatelnosti na příkazu k vyklizení není. Otázku vykonatelnosti si nemůže soud sám bez této doložky řešit.

Se zřetelem k tomu však, že soud nemůže přezkoumat doložku vykonatelnosti u exekučních titulů, mimosoudních (stanovisko Nejvyššího soudu Cp 121/62), nemůže se soud zabývat při povolení exekuce otázkou, zda byl vydán příkaz k vyklizení v souladu se zákonem a zda je vykonatelný podle § 47 byt. zák.

Soud musí dále také zkoumat, zda národní výbor jako vymáhající věřitel předložil potvrzení podle § 556 o. s. ř. Ustanovení § 556 odst. 1 o. s. ř. nepřipouští totiž výjimek. A proto každý vymáhající věřitel, tedy i národní výbor, vede-li exekuci podle § 26 odst. 3 spr. řádu a § 428 odst. 2, písm. i) o. s. ř., musí předložit potvrzení příslušného národního výboru o tom, že pro povinnou stranu a osoby s ní bydlící na základě jejího práva v bytě, který má být vyklizen, je pravomocně zajištěno náhradní ubytování. To plyne ostatně i z § 13 odst. 3 a § 24 odst. 3 cit. vyhlášky.

Toto potvrzení předloží vždy národní výbor současně s návrhem na soudní exekuci, se zřetelem k ustanovení § 48 odst. 2 zákona o hospodaření s byty a § 47 odst. 1 a 2 téhož zákona. Dokud totiž není platně přidělen náhradní byt, dokud není volný k nastěhování a dokud neuplynula lhůta nutná k úpravám bytu, nemohla uplynout ani lhůta k vyklizení daná a nemohl se příkaz k vyklizení stát vykonatelným, i když byl soudem potvrzen a i když národní výbor dal doložku vykonatelnosti.

Pokud okresní soud podle shora uvedených zásad nepostupoval, porušil svým rozhodnutím zákon v ustanoveních § § 1 odst. 2, 59, 88 odst. 2 a 93 o. s. ř., v souvislosti s § § 43 odst. 3, 44 zák. č. 67/1956 Sb. ve znění vyhlášky č. 9/1962 Sb., protože si z úřední povinnosti nezjednal náležité jasno o okolnostech vedoucích k správným a spolehlivým závěrům o tom, zda příkaz k vyklizení byl vydán v souladu se zákonem.